

PORIADOK SVÄTÝCH OMŠÍ
FARNOSŤ SVÄTÉHO MICHALA ARCHANJELA
TEL. 034/77 340 96, MOBIL: 0910/228 549

NEDELA 8. SEPTEMBER	8.15	DVADSIATA TRETIA NEDELA V CEZROČNOM OBDOBÍ Suchohrad: Poďakovanie za dožitých 86 rokov a prosba o b. požehnanie do ďalších rokov
	9.30 15.00	+ Jozef a Alica Velebovi a starých rodičov <i>Adorácia Najsvätejšej Sviatosti</i>
PONDELOK 9. SEPTEMBER	8.00	Za B. pomoc a dary D. Svätého pre Lubomíra a jeho rodinu
UTOROK 10. SEPTEMBER	17.00	Za B. pomoc a dary D. Svätého pre Igora a jeho rodinu
STREDA 11. SEPTEMBER	17.00	+ Emília a Zlatko Kováčovi
ŠTVRTOK 12. SEPTEMBER	17.00	<i>Spomienka Najsvätejšieho mena Panny Márie</i> Božie požehnanie pre Márie
PIATOK 13. SEPTEMBER	17.00 18.00	<i>Spomienka Svätého Jána Zlatoústeho, biskupa a učiteľa Cirkvi</i> Božie požehnanie pre Aničku a jej dcéru a pre Aničku Suchohrad:
SOBOTA 14. SEPTEMBER	8.00	SVIATOK POVÝŠENIA SVÄTÉHO KRÍŽA Poďakovanie p. Bohu pre Evu Lisú a prosba o B. požehnanie do ďalších rokov
	15.00	Svadba: Hubka - Hubkoví
NEDELA 15. SEPTEMBER	8.15 9.30	SLÁVNOSŤ SEDEMBOLESTNEJ PANNY MÁRIE PATRÓNKY SLOVENSKA Suchohrad: + Zuzana Balková Poďakovanie p. Bohu a prosba o B. požehnanie do ďalších rokov pre rodinu Lučanskú

❖ V dňoch 14. – 16.9. sa bude konať v **Šaštíne** **Národná púť k Sedembolestnej Panne Márii, Patrónke Slovenska**, ktorá vyvrcholí v piatok 15. septembra svätou omšou o 10.30 hod.. Srdečne pozývame všetkých veriacich spoločne si vyprosovať na príhovor Sedembolestnej Panny Márie Božie požehnanie.

❖ Pozývam vás na **celodennú adoráciu** do farského kostola, vo štvrtok 19. septembra **od 16.00 do 18.00 hod.** a v Suchohrade od 15.00 do 15.30 hod. Prosím zapíšte sa na papier ktorý je vzadu na stolíku. 30 min. pred sv. omšou je možnosť sv. spovede.

❖ Od 23.9. začne **novéna k sv. Michalovi**, aby sme boli duchovne naplnení Ježišom a jeho láskou k nám. Od pondelka 23.9. do soboty 28.9. **budú sv. omše o 18.00 hod.** ktoré budú slúžiť rôznych kňazi.

❖ Kvetinová výzdoba na hody, peniaze dajte p. Matejovej alebo Danihelovej. Ďakujem.

FARSKÝ LIST

Záhorská Ves-Suchohrad
8. SEPTEMBRA 2019 Č. 37

MÁRIINA CESTA - MAGNIFIKAT CHVÁLOSPEV MILOSRDENSTVA

Obrátenie – Paul Claudel (1868 – 1955), vyrastal v Paríži, v nábožensky ľahostajnej rodine. Prvé sväté prijímanie sa stalo vrcholom a zároveň koncom praktizovania jeho viery. Ako mladík, ovplyvnený voľnomyšlienkáckymi učiteľmi na gymnáziu, vieru úplne stratil. Až do chvíle, keď mu v chráme Notre Dame bola ako blesk z jasného neba daná milosť obrátenia. O 27 rokov neskôr napísal tento snád' najväčší básnik a spisovateľ *Renouveau catholique* – katolíckeho hnutia obnovy vo Francúzku, svoje svedectvo:

„Ako 18-ročný som veril v to, v čo verila väčšina takzvaných učených ľudí tej doby. Bol som presvedčený, že všetko je podrobené zákonitostiam a že tento svet je spleťou príčin a účinkov, ktoré veda už pozajtra kompletne rozuzlí. To všetko mi, mimochodom, pripadalo veľmi smutné a nadmieru nudné. Sám som viedol nemorálny život a upadal stále viac do stavu beznádeje. Smrť môjho starého otca, ktorého som dlhé mesiace pozoroval ako v dôsledku rakoviny žalúdka chradne, vo mne vyvolala hlbokú tieseň; odvtedy ma myšlienka na smrť už nikdy viac neopustila. Vieru som stratil úplne.“

Katolícke náboženstvo sa Paulovi zdalo byť zbierkou hlúpych anekdot; kňazi a veriaci v ňom vyvolávali averziu, ktorá sa stupňovala až k nenávisti. 25. decembra 1886 sa Paul vybral do Notre Dame v Paríži na vianočnú sv. omšu. V tom čase začal písať a mal predstavu, že v katolíckych ceremóniách nájde vhodný námät na pár urážlivých textov.

„Postrkovaný a tlačенý davom som sa takto nastavený zúčastnil na slávnostnej omši. Potom, keďže som nič lepšie nemal v pláne, som sa tam na večery opäť vrátil. Chlapci oblečení v bielych rúchach a žiaci malého seminára Saint Nicholas-du-Chardonnet práve zanôtili - ako som sa neskôr dozvedel - Magnificat. A tu sa stalo čosi, čo malo rozhodujúcim spôsobom usmerniť celý môj život. V jedinom okamihu sa pohlo moje srdce a ja som uveril. Uveril som s takým mocným vnútorným súhlasom, že celé moje bytie sa priam násilne vznieslo do výšky; uveril som s takým silným presvedčením, s takou neopísateľnou istotou, že vo mne nezostalo nijaké miesto otvorené čo i len pre najtichšiu pochybnosť. Od tohto dňa už všetky knihy, všetko mudrovanie, všetky náhody môjho pohnutého života nedokázali otriasť mojou vierou, áno, nedokázali sa jej ani len dotknúť. Mal som zrazu prenikavý pocit nevinnosti, večnej detskosti pred Bohom, nevyssloviteľného zjavenia. Často som sa snažil zrekonštruovať minúty, ktoré nasledovali po tomto neobyčajnom okamihu. Narazil som na rad elementov, ktoré tvorili len jeden jediný blesk, jednu jedinou zbraň, ktorou si poslúžila Božia prozreteľnosť, aby konečne zasiahla srdce úbohého a zúfalého dieťaťa a vytvorila si k nemu prístup: Akí šťastní sú ľudia, ktorí majú vieru! Je to naozaj pravda? Je to pravda! Boh existuje! On je tu! On je niekto, je rovnako osobným bytím ako ja! Miluje ma, volá ma. Zaliali ma slzy... Systém mojich názorov a vedomostí sa nezrútil, neobjavil som na ňom žiadnu chybu. Len jedno sa udialo, ja som z tohto systému vystúpil! Zjavilo sa mi nové, mocné bytie so strašnými požiadavkami na mladého muža a umelca, akým som bol. Avšak ja som ho nedokázal zlúčiť s ničím z toho, čo ma obklopovalo. Stav muža, ktorého jedným pohybom vyoliekli z jeho vlastnej kože a presadili ho do cudzieho tela vo svete pre neho neznámom, je jediným prirovnaním, ktoré môže len približne vyjadriť tento stav úplnej bezradnosti a zmätenosti.“

Nanovo vliata istota viery, ktorá v Paulovi odstránila akúkoľvek pochybnosť v Božiu existenciu, v ňom zároveň vyvolala tvrdý boj. Jeho duchovná nevôľa vzdať sa doterajších filozofických presvedčení a názorov trvala štyri bolestivé roky. „Mladí ľudia, ktorí ľahkovážne zavrhnú svoju vieru, nevedia, čo to potom stojí, opäť ju nadobudnúť; akými útrapami za to budú musieť zaplatiť. Myšlienka na peklo a tiež myšlienka na všetko to pekné a na radosti, ktoré - podľa môjho názoru - bolo potrebné obetovať pri návrate k pravde, to bolo práve to, čo ma zdržiavalo. Nepoznal som žiadneho kňaza a nemal som ani jedného jediného katolíckeho priateľa.“

O jeho vnútornom boji nikto z okolia netušil. Navonok Paul študoval právne a spoločensko-politické vedy; sám pre seba však v tichu intenzívne a s veľkým záujmom bádala; skúmal katolícku vieru a učenie Cirkvi. „Veľká kniha, ktorá sa pre mňa otvorila, a miesto, kde som nadobúdala skutočné vedomosti, bola Cirkev. Nech je navždy pochválená táto veľká majestátna matka, pri nohách ktorej som sa všetko naučil! Všetky nedele som trávil v Notre Dame a aj počas týždňa som tam zašiel tak často, ako to bolo možné. Dovtedy som o mojej viere vedel tak isto málo ako o budhizme, až kým sa predom mnou nerozprestrela svätá dráma tak veľkolepo, že prevýšila všetky moje očakávania. Ako som len závidel tým šťastným veriacim, ktorých som videl pristupovať k svätému prijímaniu! (...) Moje námietky každým dňom slabli. A aké zoláštne! V tomto období sa vo mne prebudila duša a básnické schopnosti, moje predsudky postupne zmizli a moje detinské obavy sa pominuli.“

25. decembra 1890, presne 4 roky po svojom obrátení, prijal v Notre Dame po druhýkrát vo svojom živote sväté prijímanie. Zvažoval aj vstup do rehole, ale potom vstúpil na politickú dráhu a nakoniec si založil rodinu. Pôsobil ako konzul v USA, v Číne, v bývalom Československu a v Nemecku, ako diplomat v Brazílii a v Dánsku a tiež ako francúzsky veľvyslanec v Japonsku, v USA a v Belgicku. Jeho bohatý život v zamestnaní bol ustavične sprevádzaný rozsiahlou literárnou tvorbou, vďaka čomu sa stal jedným z veľkých katolíckych spisovateľov 20. storočia, členom preslávenej Académie française (Francúzskej akadémie) a veľaváženou osobnosťou, ktorú verejne vyznamenal aj pápež Pius XII. Denne venoval Claudel prvé hodiny svojho pracovného dňa písaniu; no už skoro ráno sa tento veľký eucharistický ctiteľ zúčastnil na sv. omši. Popoludní zašiel druhýkrát do kostola, aby tam pred svätostánkom nejaký čas v tichosti adoroval. Zomrel 23. februára 1955 ako 86-ročný. Jeho hlboký kresťanský život sa zrodil pri speve Magnificat!

